

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ:

Ηθελα να δείξω τον πραγματικό ΣΥΡΙΖΑ

Το άλλο... πρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ θέλει να συστήσει στο κοινό μέσα από το ντοκιμαντέρ της η Κωνσταντίνα Βούλγαρη. Η νεαρή σκηνοθέτιδα θα προσπαθήσει μέσα από μια διαφορετική οπτική γωνία να αναδείξει τις άγνωστες πιυχές του κόμματος που αναδείχθηκε από τη διπλή εκλογική διαδικασία σε βαρόμετρο των πολιτικών εξελίξεων.

Η κόρη της συγγραφέως Ιωάννας Καρυστιάνη και του σκηνοθέτη Παντελή Βούλγαρη ακολούθησε κατά πόδας τον Αλέξη Τσίπρα, κατέγραψε τις λεπτομέρειες της προεκλογικής καθημερινότητας και προσέγγισε τους αφανείς πρωταγωνιστές του κόμματος. Η 33χρονη Κωνσταντίνα μιλά για το καινοτόμο εγχείρημά της και μοιράστηκε τις εμπειρίες της από την καθημερινή συναστροφή της με το επιτελείο, τα στελέχη και φυσικά τον αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξη Τσίπρα. Αν και η ίδια, όπως εκμυστηρεύεται, δεν έχει καμία σχέση πολιτικά με το συγκεκριμένο κόμμα, αυτό που την ενδιέφερε ήταν να καταγράψει την καθημερινότητα στα γραφεία του, το κλίμα στις λαϊκές συνελεύσεις, τις προεκλογικές συγκεντρώσεις, τα πρόσωπα που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της επικαιρότητας, αλλά και τους απλούς ανθρώπους του, τους εθελοντές του που κάνουν πράξη την αλληλεγγύη.

ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΚΑΙ Η ΦΛΑΟΥΤΙΣΤΑ

Όπως η Γωγώ, η Φλώρα και η Ελπίδα από τα Πετράλωνα που κάθε μέρα πηγαίνουν σπιτικό φαγητό στους «συντρόφους» τους στην Κουμουνδούρου, τους εθελοντές του «left.gr» που έχουν αναλάβει τη διαδικτυακή παρουσία του κόμματος και τις πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, τη Γιούλα την άνεργη φλαουτίστα που μαζί με άλλους άνεργους μουσικούς κάνει δωρεάν μαθήματα μουσικής σε μικρά παιδιά.. Αλλά και τις σκηνές από τη λαϊκή συνέλευση στο Πόρτο Ράφτη, όταν ακολούθησε τον εκπρόσωπο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, Πάνο Σκουρλέτη. Θυμάται τους απλούς ανθρώπους, οι οποίοι ερχόντουσαν ακόμα και με τα μαγιό τους και του έκαναν ερωτήσεις για τα ζητήματα που τους απασχολούσαν. Εικόνες και καταστάσεις που κατέγραψε καρέ καρέ, οι οποίες συμπυκνώνουν εντυπώσεις, στοχασμούς, τον παλμό των ημερών, συναντήσεις, παρατηρήσεις, και που με τη βοήθεια των συνεργατών της θα δούμε τον χειμώνα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Σε εποχές σκοτεινές και δυσοίωνες, όπου κυφορείται το αναπάντεχο και ο άνεμος της ιστορίας ερημώνει το μυαλό των ανθρώπων, το μεγάλο στοίχημα της 33χρονης Κωνσταντίνης ήταν το ζύγισμα του εαυτού της, πού ανήκει, σε ποιους εναντιώνεται και με ποιους θα πάει...

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν συνειδητή επιλογή και ο στόχος της ήταν να βοηθήσει - έστω και σε δεύτερο χρόνο - την παράταξη. Μπορεί το αποτέλεσμα των εκλογών να την απογοητεύσει, αλλά ελπίζει η δουλειά της να συγκινήσει

και να αφυπνίσει το κοινό. Αυτό όμως που την ενδιαφέρει είναι η πολιτική να ξαναμπεί στο κέντρο της σκέψης των νέων ανθρώπων και να «μπαλώσει» τον κοινωνικό ιστό που δείχνει να κουρελιάζεται, όπως το πηλό και η ψυχική δύναμη των πολλών.

Η συζήτηση με την 33χρονη Κωνσταντίνα είναι κάτι περισσότερο από ενδιαφέρουσα. Η ίδια είναι μια νέα δημιουργός, με «ταμπουκά», που δεν μασάει τα λόγια της, δεν στρογγυλεύει τις σκέψεις και τις ιδέες της. Αν προσπαθούσαμε να αποτυπώσουμε την ταυτότητά της, θα γράφαμε, «33 ετών, αναρχική, γόνος αστικής πλην αριστερής οικογένειας, με σπουδές στη φωτογραφία και μεταπτυχιακό στο σενάριο, που αρνείται τα κυκλώματα, δεν την πολυενδιαφέρει η καριέρα, ζει για να κάνει δημιουργικά πράγματα και είναι άνεργη

γη εδώ και πολλούς μήνες». «Πάντοτε περνούσε από το μυαλό μου να κάνω ένα ντοκιμαντέρ για τους ανθρώπους της Αριστεράς, που για μένα αντιπροσωπεύουν έναν πολύ συγκεκριμένο τύπο ανθρώπων» αναφέρει η Κωνσταντίνα Βούλγαρη. «Οχι, όλοι βέβαια! Είναι άνθρωποι που δεν εκμεταλλεύτηκαν καταστάσεις, δεν βρέθηκαν σε θέσεις εξουσίας και δεν έβγαλαν χρήματα. Τους βλέπεις να κατεβαίνουν σε πορείες πάρα πολλά χρόνια. Για την ακρίβεια έχουν λιώσει τις σόλες των παπουτσιών τους! Αυτούς τους ανθρώπους τους θαυμάζω και με συγκινούν. Ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρώ ότι ως χώρος είναι αυτός που συγκινώνει αρκετούς τέτοιους ανθρώπους».

«ΠΕΙΣΜΩΣΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ»

Η ιδέα για το ντοκιμαντέρ προέκυψε γιατί

έβλεπα συνέχεια στην τηλεόραση, στη δεύτερη εκλογική αναμέτρηση, δημοσιογράφους σε κανάλια, αλλά και άλλους υποψηφίους βουλευτές ή μέλη των δύο πρώτων μεγάλων κομμάτων, αλλά και από τα υπόλοιπα αριστερά κόμματα, να επιτίθενται σκληρά στον ΣΥΡΙΖΑ. Εκεί πείσμως και είπα ότι θα κάνω κάτι για να δείξω μια διαφορετική οπτική αυτού του κόμματος. Ενίωσα την ανάγκη να καταγράψω την καθημερινότητα στα γραφεία του, στις λαϊκές συνελεύσεις, να φτιάξω ένα ντοκιμαντέρ που θα αποτυπώνει την ατμόσφαιρα και τις συμπεριφορές, πολιτικές και ανθρώπινες, του κόσμου του. Δεν ήθελα να κάνω ένα ντοκιμαντέρ λαϊφστάιλ, για παράδειγμα τον Τσίπρα με τη σύζυγό του ή τις μουσικές του προτιμήσεις...».

Όταν τη ρωτάμε για τις εμπειρίες που αποκόμισε όλο αυτό το διάστημα πριν από την ανακοίνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων της 17ης Ιουνίου και ποια είναι η άποψή της για τον Αλέξη Τσίπρα, η ίδια απαντά με αποφασιστική ειλικρίνεια: «Εξεπλήγην ευχάριστα! Ημουν της λογικής ότι ένα κόμμα της Βουλής μπορεί να πετύχει πολύ περιορισμένα πράγματα. Αυτό που με συγκίνησε είναι η αφοσίωση των ανθρώπων, που έβλεπες ότι ακόμα, τουλάχιστον, δεν είναι άνθρωποι διψασμένοι για εξουσία. Είναι πολύ απλοί και το ύφος τους δεν έχει καμία σχέση με αυτό των πολιτικών. Ποτέ δεν ένιωσα ότι ήθελαν να με ελέγξουν σε κάτι».

Ο Αλέξης Τσίπρας και μόνο ότι είναι τόσο νέος είναι εντυπωσιακό. Είναι ευγενικός, πολύ εργατικός, μιλάει τη γλώσσα μας και έχει χιούμορ. Μου αρέσει και φαίνεται ότι έχει πολλές ικανότητες ως πολιτικός. Δεν είναι αριακτικό ούτε άπληστος, ούτε έχει νοοτροπία νεόπλουτου. Μέσα από το ντοκιμαντέρ θέλω να δει κάποιος ότι αυτήν τη στιγμή, που υπάρχει μια ισοπεδωτική λογική για τα κόμματα και την πολιτική, ένα κομμάτι ανθρώπων προσπαθεί πραγματικά για κάτι διαφορετικό. Θέλω να φανεί το ήθος που διακατέχει τους ανθρώπους της Αριστεράς.

Το βλέπεις από την καθημερινή τους στάση και όχι επειδή απλώς το λένε στις συνεντεύξεις τους ή στη Βουλή. Με ενδιέφεραν η πολιτική και τα κοινωνικά ζητήματα από πολύ μικρή ηλικία. Μου αρέσει που επαναπροσδιορίζονται πράγματα και η σχέση των ανθρώπων με την πολιτική. Αυτά είναι τα καλά αυτής της δύσκολης περιόδου που διανύουμε. Η κρίση για μένα είναι πρωτίστως πολιτική και μετά οικονομική» προσθέτει η 33χρονη σκηνοθέτιδα.

Το ντοκιμαντέρ είναι αυτοχρηματοδοτούμενο, ενώ ο εξοπλισμός είναι δανεικός. Η Κωνσταντίνα κάνει σενάριο-σκηνοθεσία, παραγωγή είναι οι Ελένη Αφεντάκη και Βάσω Πατρούμπα και το συνεργείο που βοήθησε με κάμερες και ήχο αποτελούν οι Νίκος Ακτύπης, Δημήτρης Κασσιμάτης, Ραμόν Μαλαπέστα και Δημήτρης Φαντάκης.

ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Κοινωνικά ευαίσθητη, εκτός κυκλωμάτων και άνεργη

Η σεναριογράφος και σκηνοθέτρια Κωνσταντίνα Βούλγαρη γεννήθηκε το 1979. Είναι κόρη της συγγραφέως Ιωάννας Καρυστιάνη και του μεγάλου δημιουργού-κινηματογραφιστή Παντελή Βούλγαρη. Από τα μαθητικά της χρόνια ήταν πολιτικά και κοινωνικά ευαίσθητη. Μάλιστα, η ίδια συμμετείχε - συνεχίζει ακόμα και σήμερα - για πολλά χρόνια σε οργανώσεις, κινητοποιήσεις και συλλογικότητες. Ωστόσο, πάντα ένιωθε την ανάγκη να προσφέρει στον καθημερινό αγώνα των συνανθρώπων μας. Μετά το λύκειο σπούδασε διεύθυνση φωτογραφίας στη Σχολή Σταυράκου και ταυτόχρονα άρχισε να δουλεύει στην παραγωγή ταινιών ως απλή βοηθός.

«Σιγά σιγά κατάφερα να γίνω βοηθός οπερατέρ, αλλά η αδυναμία μου με τα κλώδια, τα καταβίδια και τα ηλεκτρονικά με οδήγησε στη συγγραφή σεναρίου και τη σκηνοθεσία», αναφέρει χαμογελώντας. Ετσι δημιουργήθηκε η πρώτη της ταινία μικρού μήκους, το «Γιούπι». Ακολούθησε άλλη μία, η «Με τα φώτα νυσταγμένα».

Ως πνεύμα ανήσυχο και δραστήριο, εμβαθύνει τις γνώσεις της, παίρνοντας μεταπτυχιακό τίτλο στο σενάριο, στο National Film and Television School του Λονδίνου. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, εργάστηκε ως βοηθός σε κάποιες κινηματογραφικές δουλειές που της δόθηκε η δυνατότητα, αλλά ταυτόχρονα τις έβρισκε και αρκετά ενδιαφέρουσες. Εθελοντικά δίδαξε μαθήματα σινεμά σε ένα Σχολείο

Δεύτερης Ευκαιρίας στο Μενίδι, με μαθητές ομογενείς, Τοιγγάνους, ανθρώπους γενικά της βιοπάλης.

Είναι προσιτή, έχει υιοθετήσει έναν λιτό και προσγειωμένο τρόπο ζωής. Ως εκ τούτου το χρήμα δεν αποτελεί κριτήριο επαγγελματικής ενασχόλησής της. Αρνείται να ενταχθεί σε κυκλώματα για να προωθήσει την καριέρα της και αυτό πολλές φορές της κοστίζει... Από τον περασμένο Οκτώβριο είναι άνεργη, μοντάρει την τελευταία της ταινία μεγάλου μήκους «Συγχαρητήρια στους αισιόδοξους» και συμμετέχει εθελοντικά στο αυτοχρηματοδοτούμενο ντοκιμαντέρ για το «φαινόμενο ΣΥΡΙΖΑ».